कूपादिष्वाविर्भूताः, 'याः', 'ओषधीभ्यः', रसात्मका आविर्भूताः 'आपः', 'अथो' अपि च, 'याः', च 'आपः', 'अग्निजाः' विद्युतो जाता वर्ष्याः, 'ताः' सर्व्वा अपि, 'शुन्धनीः' सर्व्वस्य लोकस्य शोधयित्र्यः, अस्मात् 'शुन्धन्तु' शोधयन्तु॥

(१५)अथ पञ्चदशं मन्त्रमाह। "यदापो नक्तं दुरितञ्चराम। यद्वा दिवा नूतनं यत् पुराणं। हिरण्यवर्णास्त उत्पुनीत नः" इति। 'नक्तं' रात्रौ 'यद्दुरितञ्चराम', 'यद्वा दिवा' यच्च दुरित-मह्नि, 'चराम', 'यत्' पापं, 'नूतनम्' इदानीन्तनं, 'यत्', 'पुराणं' चिरकालव्यवहितं, हे 'आपः', 'हिरण्यवर्णाः' सुवर्ण-वत्तेजस्विन्यो यूयं, 'ततः' सर्व्वस्मात् पापात्, 'नः' अस्मान्, 'उत्पुनीत' उत्कर्षेण शुद्धाः कुरुत॥

(१६,२०) अथ षोडशादीनां विंशान्तानां मन्त्राणां प्रती-कानि दर्शयति। "इमं मे वरुण तत्त्वायामि। त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने। त्वमग्ने अयासि" इति। एतानि प्रतीकानि पूर्व्वानुवाकवद्व्याख्येयानि॥

अत्र विनियोगसङ्ग्रहः।

'यद्देवा' दर्भपुञ्जीलैः पूतो जपति मन्त्रकान्।

इति द्वादशोऽनुकः।

अथ त्रयोदशोऽनुवाकः।

(१) द्वादशे यजमानेन जप्या मन्त्रा उक्ताः। त्रयोदशे त्वव-भृथकर्म्मणि ऋजीषस्य दध्ना पयसा वा मधुमिश्रेण प्रोक्षणे